

ρίζει την τεχνική, προσαρμόζει τους σκοπούς της στην κάθε περίπτωση χωριστά.

Η ιδανική νοητική παράσταση

Όπως η ορχηστρική τεχνική της εκτελέσεως υποτάσσεται μόνο στη φαντασία κι αυτή σχηματίζει την διξιάρια στα έγχορδα και την είσοδο, απακάρισμα των πνευστών, αντί να προσδιορίζουν οι τεχνικές συνήθειες τις πηγητικές νοητικές παραστάσεις, έτσι η εικόνα της ιδανικής παραστάσεως στέκεται ρυθμιστική πάνω από το σώμα και σηματίζει τις κυνήσεις αντί να εμφανίζονται αυτές, με τις επιρροές τους, προ της μουσικής.

Σαφήνεια

Προϋπόθεση για την υλοποίηση ενός μουσικού έργου είναι η εξαιρετική σαφήνεια της παραστάσεως του. Αυτή είναι πριν απ' όλα: αν λείπει, τότε το έργο δεν είναι πλήρες. Προϋπόθεση της σαφήνειας πάλι είναι η εξαιρετική ακρίβεια της αναπαραγωγής του έργου από την ορχήστρα. Εδώ βρίσκεται το Α και το Ω της διευθυνσεως: μια ασαφής εκτέλεση, ένα λαθεμένο παιχνιδο παραπούν το παρουσιάζομενο έργο.

Έλλειψη σκοπιμότητας

Το ιδανικό της μουσικής εκτελέσεως είναι όμως η παράσταση, η οποία είναι το γίγνεσθαι του έργου, η οποία φαίνεται ότι συμβαίνει χωρίς προμελέτη, χωρίς σκοπό, χωρίς πίεση και στην οποία το έργο φαίνεται ότι ξεχύνει τις δυνάμεις του' μια εκτέλεση στην οποία δεν είναι επιθυμητό κανένα επιπλέον crescendo, κανένα επιπλέον ritardando, απ' την οποία δεν απαιτείται κανένα rubato παραπάνω, της οποίας η πορεία προχωρεί όπως η φυσική αναπνοή. Προϋπόθεσεις της είναι η υψίστη ζωντάνια της νοητικής παραστάσεως και, τεχνικά, η σαφέστερη πραγματοποίηση της.

N.160189

Ορχήστρα

Αυτός ο σκοπός απαιτεί αυτοτέλεια του μουσικού της ορχήστρας η οποία είναι τότε και μόνο δυνατή όταν αυτός είναι συνάδελφος στην τέχνη, καλλιτέχνης που διαμορφώνει το έργο μαζί με το μαστρο: το ιδεώδες της πλήρους ορχηστρικής μηχανής ανήκει στο παρελθόν, αν βέβαια θέλομε κάποια αυτονόητη προϋπόθεση να μας βγάλει από το σύγχρονο μας. Οσοδήποτε υψηλό επίπεδο της ορχήστρας κι αν απαιτήσουμε δεν είναι ικανοποιητικό!

Είναι νηροτή να πρέπει να γίνονται πρόβες σε στοχειωδή πράγματα. Μια υψηλότερη συνείδηση του μουσικού της ορχήστρας θα ρύθμιζε από μόνη της πολλά πράγματα, τα οποία, ακόμη και σήμερα, ελέγχονται από το μαστρο.

Κατά τη συζήτηση για την ορχήστρα και την λειτουργία της θα γίνει διεξοδική εξέταση αυτού του προβλήματος.

Μαστρος

Αν πρέπει να τίθεται η απαίτηση για ανώτερη μόρφωση στους μουσικούς, αυτό ισχύει πολύ περισσότερο για τους διευθυντές της ορχήστρας! Ο διευθυντής είναι η πνευματικών μορφή στην αναπαραγωγή τέχνης. Η δραστηριότητα του περικλείεται αιώνες υψηλής καλλιτεχνικής ανθησεως. Κατά τη διάρκεια μιας σαιδίδων διευθύνει τα διαφορετικότερα έργα σε μια συλλογή που δεν την ξέρει ούτε ο βιολιστής ούτε ο πιανίστας. Έργα ιδιόρρυθμα ως προς το ύφος και το περιεχόμενό τους, την επιλογή των μέσων, τη μορφή και την ορχηστρική επένδυση. Η εξειδικεύμένη ενάσκηση άλλων τεχνών, όπως του θεάτρου, η οποία γηρτιμοποιεί πολλούς σκηνοθέτες, που τοποθετεί δίπλα στο ντουράλιστή και το μοντέρνο το σκηνοθέτη των έργων του Shakespeare, δεν επιδέχεται σύγκριση με την ιδιότυπη αντιπροσωπευτική θέση του διευθυντού ορχήστρας. Γι' αυτό το λόγο έχει ακόμη μεγαλύτερη σημασία να γνωρίσει